

[Morten Lange.]

stigende studenterantal, men også stigningen i omkostningerne, der må lægges hertil.

Tilsammen er jeg bange for at disse stigninger betyder en udhuling af ungdommens uddannelsesfond i forhold til, hvad vi i 1961 mente var rimeligt, på op til 40 pct., et tal, som unægtelig må stemme til ganske alvorlig eftertanke. Jeg er helt overbevist om, at de beregninger, vi anstillede i 1961, var så gode, som de efter omstændighederne kunne gøres. Jeg er også helt sikker på, at der kan rettes en del i uddelingsgrundlaget det ene og det andet sted, men summen er i sammenligning med, hvad andre lande har ment det var nødvendigt at yde, og i sammenligning med, hvad det materiale viste, vi havde dengang, ingenlunde for høj, og jeg er af den overbevisning, at med den udhuling, der nu er sket, er det overordentlig letsindigt at udskyde en ny revision.

Jeg er klar over, at det vil være vanskeligt at gennemføre en sådan revision fuldt tilfredsstillende, hvis den højtærede minister ikke har sine undersøgelser gjort færdig på de talrige områder, som må berøres af revisionen. Vi manglede en del materiale sidst, og en hel del af det har jeg ikke set nærmere til siden da. Ikke desto mindre er det dog sådan, at vi med den forringelse, der er tale om, kan finde en form for en foreløbig revision, som i hvert fald kan hindre det, som forekommer mig at være helt forkert i den nuværende situation, nemlig at den økonomisk svage gruppe, som studenterne udgør — og det er en økonomisk svag gruppe, der bestemt ikke er skyld i, hvis forbruget her i landet skulle kunne gå hen og blive kaldt for højt, det er ikke en gruppe storforbrugere af luksusgoder — skal blive dem, som først og fremmest skal spænde livremmen ind, fordi vi her i landet befinder os i det, som den højtærede minister beskriver som en beklagelig økonomisk situation. Så synes jeg, vi har gjort en fejl, og det vil ikke stemme med, hvad den høje regering har hævdet som sit hovedsynspunkt, netop hvad angik alle mulige andre ydelser, som mere eller mindre kontrolleres her fra dette ting. Vi har altid forstået, at det var regeringens bevæggrund på alle disse punkter, at det så vidt muligt ikke skulle gå ud over

de økonomisk svage i samfundet. Studenterne hører til en gruppe af økonomisk svage i samfundet. Jeg er ikke i tvivl om, at den udhuling af ungdommens uddannelsesfond, vi har været vidne til, vil få en alvorlig konsekvens for mange studenter. Det vil blive en byrde, som vi vil komme til at mærke i form af forøget studietid og andre vanskeligheder på et tidspunkt, hvor vi så sandelig har brug for at få folk uddannet.

Det er derfor, jeg tror, selv om et udvalg ikke kan klare en fuldstændig og tilbunds-gående revision af denne lov, at det dog vil være påtrængende nødvendigt at se på spørgsmålet i et udvalg og se, om vi kan få lappet nogle af de værste huller, få puttet lidt plastisk træ i nogle af de huller, som truer med at få ødelagt det forholdsvis pæne panel, vi fik sat omkring den højere undervisning. Jeg tror, det vil være af betydning, og jeg håber, der vil kunne vise sig vilje til et fordomsfrit arbejde for at få gennemgået problemerne. Jeg er sikker på, at en hel del studenter ellers ikke rigtig ville kunne forstå, at de kloge og rigtige ord, der blev sagt her for 2 år siden, også skulle være ment fuldt ud.

Søgaard: Jeg skal ikke ved denne lejlighed gøre mange bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning angående ungdommens uddannelsesfond, som socialistisk folkeparti har fremsat. Det er givet, at der kommer et større antal studerende, således som vi har set det i 1962 i forhold til 1961, og med en samtidig forøgelse af leveomkostningerne vil det naturligvis indvirke på beløbsfordelingen af de midler, der er stillet til fondens rådighed.

Da vi i 1961 sidst reviderede loven, fik vi gennemført en klækkelig forhøjelse, nemlig fra 18 til 63 mill. kr. for de højere læreanstalters og ligestillede vedkommende og fra 1 til 4 mill. kr. for gymnasier og studenterkursus. Samtidig fik vi som en forsøgsordning gennemført en nyordning for 8.-9. klasserne og realafdelingen på i alt 4 mill. kr. Vi er således nået et ret godt stykke på vej, særlig hvis vi tager i betragtning, hvor få år det egentlig er, siden den første lovgivning på dette område fik sin spæde start. Det er mit partis ønske, at denne lovgivning fortsat skal videreføres i takt med